

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

Ordføreren (*Fr. Andersen* [Holbæk A.]): I Henhold til den af Udvalget afgivne Erklæring kan jeg anbefale det høje Ting her ved eneste Behandling af Lovforslaget at stemme for dets Vedtagelse. Landstinget har ganske vist foretaget Forandringer og givet Lovforslaget en anden Affattelse; men der er ikke ved den ændrede Affattelse sket noget Angreb paa de Principper, der er nedlagt i Lovforslaget, som det oversendtes til Landstinget. Man har fikseret Beløbet for det første Aar til kun at maatte andrage 500 000 Kr., og det kan vel siges at være en Forringelse. Til Gengæld er der paa andre Punkter foretaget saadanne Ændringer, at de snarest maa siges at være Forbedringer. Man har i § 2, hvor der nævnes, hvilke Arbejder Beløbet skal anvendes til, medtaget Anlæg af Cykle- og Gangstier. Det anser jeg for en Forbedring, ligesom jeg naturligvis ikke kan have noget imod, at man i Landstingets Affattelse har givet Ministeren en friere Stilling. Da vi har fuld Tillid til Ministerens Administration af Beløbet, kan vi jo ikke have noget derimod. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Ulrich: Jeg vil gerne ønske den højtærede Trafikminister til Lykke med den store Tillid, de forenede Oppositionspartier i det andet høje Ting har vist ham ved den Ændring i dette Lovforslag, der er foregaaet deroppe. Man fristes jo til at tro, at en forhenværende Trafikminister i det andet høje Ting har været opfyldt af Tanken om igen at kunne komme til Magten i det Øjeblik, han overgiver en saadan Myndighed til den højtærede Trafikminister.

Jeg maa imidlertid beklage, at den højtærede Minister ikke har vist Folketingets Flertal den Tillid, jeg i og for sig havde ventet, den højtærede Minister vilde vise. Naar der i dette høje Ting sluttes en Overenskomst mellem tre Partier om et Lovforslags Affattelse, synes jeg, det vilde være det rigtige, om den Minister, der havde opnaaet et saadant Resultat, fastholdt Lovforslagets Skikkelse, naar det kom over i det andet høje Ting. Havde Ministeren gjort dette, havde han faaet Lovforslaget gennemført i den Skikkelse, det havde her. Jeg betragter det som noget af et Tillidsbrud overfor de tre Partier, der her havde vedtaget Lovforslaget, at den højtærede Minister i det andet høje Ting gik med til at ændre dette, fordi han der traf paa en forhenværende Kollega, som fik sin Indflydelse gjort gældende paa en

saadan Maade, at Ministeren svigtede Flertallet herved og gik med til denne Ændring.

Jeg kan paa ingen Maade erkende; at Lovforslaget er blevet bedre. Tværtimod, jeg maa mene, at Forslaget er blevet ringere. Men Forslaget opfylder jo alligevel nogle af de Krav, som vi her i Tinget stillede, og derfor skal jeg ikke modsætte mig, at det vedtages i den Skikkelse, det nu har faaet fra Landstingets Side. Jeg vil imidlertid gerne belyse nogle enkelte af de Uhyrligheder, som det andet høje Ting har sat ind i Forslaget.

I § 2 staar der, at de to Trediedele af Beløbene skal fordeles af Ministeren efter Indstilling fra de paagældende Amtsraad og Byraad samt Københavns og Frederiksberg Kommuner. Det vil altsaa sige, at de paagældende Amter skal indstille om sig selv, de paagældende Byer skal indstille om sig selv, København og Frederiksberg skal indstille om sig selv. Men samtlige Sognekommuner, dem umyndiggør man, samtlige Sognekommuner i dette Land, de kan faa Lov til at indgive et Andragende til det høje Amtsraad.

Jeg vil imidlertid gerne spørge den højtærede Minister: Hvad bliver det til med disse Andragender fra Sognekommunerne, dersom Amtsraadene ikke vil fremme dem? Skal disse Andragender fra Sognekommunerne saa fuldstændigt forsvinde i det store Øde? Eller skal der tages Hensyn til disse Andragender fra Sognekommunerne ved den samlede Opgørelse, der foregaar paa dette Omraade? Det kunde være overordentlig interessant at faa dette nærmere belyst. Thi naar der staar i 3die Stykke af § 2, at det Beløb, som der ikke kommer Andragende om at anvende, skal lægges over til den Pulje, som Stk. 1 aabner, saa spiller det en ganske afgørende Rolle; om disse Andragender fra Sognekommunerne overhovedet skal regnes med eller ikke.

Der kunde være Anledning til at sige meget andet om denne „Besser machen“ fra det andet høje Tings Side. Jeg er en absolut Modstander af, at dette høje Ting i den Retning skal lade sig diktere af det andet høje Ting med Hensyn til, hvorledes Lovene skal være, naar tre Partier i dette høje Ting er enige om et Lovforslags Affattelse, og jeg tror, at det andet høje Tings Medlemmer vilde gøre ganske overordentlig vel i at vare sig for at forandre Lovforslag, som tre Partier i dette Ting har vedtaget.

Formanden: Jeg maa henstille til det ærede Medlem ikke at betegne Landstingets Vedtagelser som Uhyrligheder.